

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1
Červen 2011, r. XV. č. 162

Vždycky je nějaký důvod, proč slavit!!! VIII. FARNÍ SLAVNOSTI

Kostel sv. Dobrotivé- Zaječov
4. června 2011

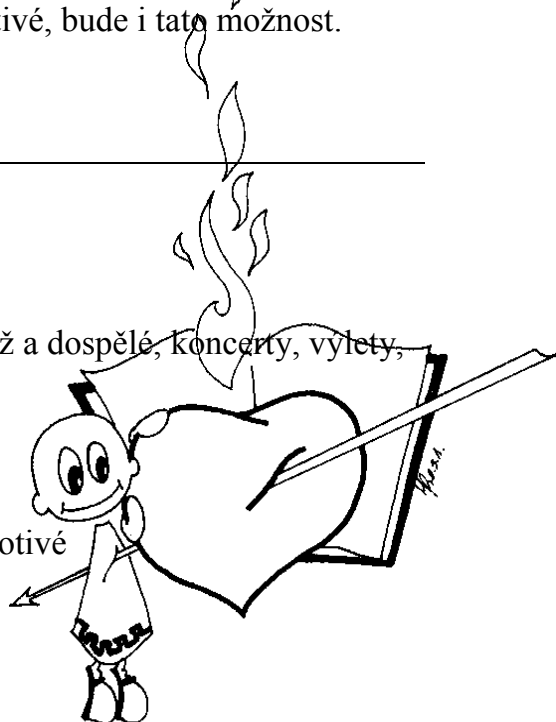
Slavení a slavnost byly v lidské kultuře odjakživa spojeny s vírou a životem ve víře. Starý zákon, zvláště knihy Leviticus a Deuteronomium, často mluví o velké radosti židovského lidu, který *zajásal ve svém Pánu*. Hospodinovu trvalou přítomnost uprostřed svého lidu symbolicky vyjadřovaly modlitby, oběti, roucha, dělení času i sváteční pokrmy. V hloubce pod všemi těmito vnějšími projevy se však skrývá vědomí, že Bůh nezachránil svůj lid jen jednou v dějinách, ale stále je s ním a chrání jej, a za to mu mají být vzdávány díky. V Novém zákoně se výrazem našich díky stává eucharistie, v řečtině *díkuvzdání*. Pokaždé, když se účastníme mše, říkáme Bohu své “děkuji ti.”

Radujeme se v Pánu, který nás vysvobodil, stále je s námi a stará se o nás. *Jásejme a radujme se, neboť toto je den, který učinil Pán!*

Farní slavnosti tento rok slavíme v rámci Mariánské pouti ve sv. Dobrotivé v sobotu 4.6. odpoledne. Program bude od 15 do 22 hodin. Autobusy z Prahy a zpět budou zajištěny a pro ty, kteří chtějí zůstat na noc ve sv. Dobrotivé, bude i tato možnost.

Přijďte s námi slavit trochu jinak. Stojí to za to!

- 8:30 Odjezd z Prahy
- 10:00 Pout' do mariánského místa sv. Dobrotivé
- 14:00 Mše sv.
- 15:30-18:30 Hry pro všechny, program pro děti, mládež a dospělé, koncerty, výlety, fotbal...
- 19:00 Grilování pro všechny
- 21:21 Tombola
- 21:50 Ohňostroj
- 22:00 Cesta zpět do Prahy anebo přespání ve sv. Dobrotivé

Výlet do Lysé nad Labem

V sobotu 21. května jsme se sešli v počtu 22 osob na Masarykově nádraží a vyrazili vlakem na výlet do Lysé nad Labem. Vedle češtiny a slovenštiny se tentokrát mezi námi ozývala i španělština, protože se k nám připojili i naši farníci z hispánské komunity.

Z nádraží v Lysé jsme zamířili přes náměstí a kolem kostela sv. Jana Křtitele a domu s pamětní deskou slavného orientalisty B. Hrozného k bývalému klášteru bosých augustiniánů a k zámku

hraběte Šporka, který nyní slouží jako domov důchodců.

V parku, který zámek obklopuje, jsme obdivovali krásné sochy z dílny barokního mistra nad mistry – slavného Matyáše Bernarda Brauna. Připadali jsme si jako v umělecké galerii, ale pod širým nebem. Na balustrádě nás nejdříve přivítala antická božstva, která stojí v řadě vedle sebe. Schůdky lemovaly sošky 4 světadílů a 4 živlů a v labyrintu ve tvaru hvězdy, který vytvořily husté, vzrostlé habry, na nás z podstavců s roztomilými německými veršiky shlíželo 12 měsíců roku. Kvůli té kráse jsme se v parku zdrželi déle, než bylo původně v plánu, ale zato jsme si (zvláště my, co rádi fotíme) opravdu přišli na své a i temperamentní kluci si v nevšedním bludišti i pěkně zašermovali. Místo avizované 14 km procházky po naučné stezce jsme ušli těch kilometrů podstatně méně, což až tak moc nevadilo s ohledem na spalující slunce a kupící se mraky. Cestou zpět jsme si chvíli poseděli v altánku na poli a tam se i společně pomodlili – nejdříve česky, pak španělsky, otec Vít přidal ještě Otče náš v polštině a jedna z nás v maďarštině. Na náměstí nám ještě místní pan farář otevřel kostel s množstvím barokních soch jak venku, tak i uvnitř, a my si prohlédli krásný barokní interiér s bohatě zdobenými oltáři, s obrazem velkého mecenáše umění hraběte Šporka a s překrásnou varhanní skříňí zdobenou baculatými anděličky. Před odjezdem vlaku jsme se ještě stihli občerstvit pod slunečníky před cukrárnou, které na chvíli posloužily i jako deštníky. A pak jsme se pohodlně vlakem vrátili domů s pocitem krásně stráveného jarního dne. Ivane, děkujeme a těšíme se na další farní výlet.

Zdena

Potkala jsem...

Při nástupu do tramvaje mě zaujali dva malí kluci, podle řeči druháci. Jeden z nich (s učesanou pěšinkou! a s výrazem vzorného studenta prestižní školy pro malé diplomaty) vyskočil a nabídl místo paní s berlí, která také nastoupila. Pak zaujal postavení u okna za kabinou řidiče, vyndal luxusní mobil a spiklenecky polohlasem oznamoval matce, že má za sebou prvního kontrolora jízdének a nebyl chycen. To opakoval ještě několikrát a viditelně se tetelil radostí, protože ho maminka pravděpodobně chválila. Jeho kamarád na něj posmutněle koukal. Podvodníček ho poučil: „To víš, to je adrenalin, to si nemůžeš dovolit, protože si hodnej katolík!“ Katolík však pravil: „Já se taky vyučím, ale nebudu tak blbej, abych ty ušetřený prachy hned protelefonoval!“

E. B

Poznáváme sv. Augustina

www.svatyaugustin.cz

Svatý Augustin, učitel řeholního života

Vynikající osobnost svatého Augustina je bezesporu stěžejním opěrným bodem nejen pro řád, který nese jeho jméno, ale také pro spiritualitu, kulturu, lidské vědění i poznávání Boží nauky všech dob. Je naprosto nemožné několika slovy popsat jeho fascinující osobnost a přebohaté dílo, z něhož vycházíme. Zde bych chtěl alespoň připomenout jeho význam pro náboženský život věřících obecně a pro mnišský život konkrétně.

Po návratu z Itálie v roce 388 Augustin ve svém vlastním domě vytváří první zárodek společenství; jde o pospolitost přátel, kteří hledají Pravdu a věnují se modlitbě a studiu, zřikají se všeho svého, prožívají život ve společenství, dělí se o hmotné statky a pracovní povinnosti. V roce 391, po přijetí kněžského svěcení, Augustin v Hippu zakládá první klášter: „Začal jsem shromažďovat bratry s jediným dobrým úmyslem, aby mě, nemajíce ničeho a jsouce stejně chudí jako já, napodobovali... Bůh sám měl být naším převelkým, vzácným a společným dědictvím.“ Posléze vznikají mnohé další augustiniánské fundace, jak díky přímému vlivu samotného svatého Augustina, tak rovněž jeho nepřímým působením, zásluhou narůstajícího počtu jeho přátel a horlivých stoupenců. V roce 396 je Augustin vysvěcen na pomocného biskupa v Hippu a rok nato, po Valeriově smrti, nastupuje do čela tamní diecéze. Bezprostředně poté zakládá ve svém biskupském sídle klášter pro kněze. Tak všichni duchovní z Hippa mohou žít společným mnišským životem a dostává se jim solidní formace ku prospěchu všech věřících svěřených do jejich pastýřské péče. Jmenování dalších Augustinových učedníků do biskupských úřadů významně napomáhá rozšíření tohoto typu mnišského života. Byly také zakládány ženské augustiniánské kláštery, jež jistě vznikaly v hojném počtu, i když dnes nelze spolehlivě zjistit, kde přesně se nacházely.

P. Luis Marin, OSA

DARUJ MI TO, CO MILUJI

Daruj mi to, co miluji.
Opravdově milovat,
to je dar od tebe.
Ten dar mi, Otče, dej,
ty svým dětem přec
dobré dary umíš rozdávat.

Dej mi ten dar, vždyť klopýtám

cestou hledání,
a co útrap ještě prožiji,
dokud mi pravdu nezjevíš.

Ve jménu Kristově žadoním,
ve jménu
nejsvětějšího ze svatých,
ať nic se mi do cesty nestaví!
Povždy jsem víru měl,
proto mám odvahu promluvit.
Toto je moje naděje
a pro ni žiji jen:
že v radost svého Pána
vstoupím, připraven.

(Confessiones XI, 22)

V pátek 13.5. ve večerních hodinách byla spouštěna nová internetová stránka naší farnosti. Nový formát, rychlejší způsob komunikace, více možností se do toho zapojit.

Kázání Otce Thomase Masaki Imada ze dne 28. září 2010, v den památky svatých japonských augustiniánských mučedníků, pro účastníky řádové mezikapituly

Bratři a sestry, Japonsko je země mučedníků. Neví se přesně, kolik křesťanů zemřelo pro víru od té doby, co Sv. František Xaverský na naše pobřeží přinesl radostnou zvěst lásky, pokoje a smíření. Ale bylo to alespoň 5.000 mučedníků, jejichž místo a datum mučednictví bylo stanoveno. Mezi tyto mučedníky patří naši vlastní řeholní bratři, členové třetího řádu a členové arcibratrstva Panny Marie Potěšující.

Jak již mnozí na této kapitule zdůraznili, misie augustiniánů v Japonsku byla oficiálně zahájena v roce 1602, když dva bratři ze Španělska přišli a založili misii na východě ostrova Kyushu, a skončila mučednictvím Michaela od svatého Josefa, jehož japonské jméno neznáme. Zemřel pro víru asi měsíc po Tomáši od svatého Augustina Jihyoe, neboli "Kintsuba", který byl umučen v listopadu 1637. Bylo to krátké období 35 let, ale vyznačující se hrdinskými činy plnými obětavostí z lásky ke Kristu a jeho církvi. Skutečně, během těch 35 let evangelizace 24 řeholních bratří a 37 členů třetího řádu, stejně jako 47 členů arcibratrstva Panny Marie Potěšující prolilo svoji krev kvůli víře. A chci, abyste věděli, že to nejsou všichni, ale pouze ti, jejichž jména jsou známá. Z nich bylo 15 blahořečeno a jeden svatořečen.

Je relativně jednoduché vyjmenovat hrdinství těchto mučedníků. Ale obávám se, že by to bylo na více než jedno kázání, a vy byste zde museli být několik hodin. A tak místo toho jsem o tom přemýšlel první noc kapituly, když jsem byl požádán, abych předsedal mši svaté a kázal na dnešní svátek; a napadlo mě slovo „spolupráce“. Toto slovo může znít poněkud zvláště a neobvykle v den památky mučedníků, ale dovolte, abych to vysvětlil.

Hned od začátku měla církev v Japonsku velmi málo kněží. Říká se, že kolem roku 1580 bylo v Japonsku asi 200000 katolíků a jenom 45 kněží v celé zemi. Drtivá většina těchto kněží byli jezuité. Skutečnost, že kněží byl jen tak malý počet, povzbuzovala laiky k tomu, aby se sami organizovali v pevně semknutých komunitách víry, kde konali všelijaké služby pro sebe samé a také pro nekřesťany, kteří se nacházeli v nejrůznějších nesnázích. Zvláště v Nagasaki a jeho okolí byla známa tři velmi aktivní a dobře organizovaná bratrstva: Bratrstvo Panny Marie, Bratrstvo Nejsvětější Svátostí a Bratrstvo milosrdenství. Bratrstvo milosrdenství například uspořádalo několik programů velkého dosahu i rozsahu pro lidi v nesnázích bez rozdílu jejich vyznání.

Křesťanství bylo zakázáno již v roce 1587, a pronásledování církve bylo o to zuřivější po ediktu o zákazu církve od roku 1614, který nařizoval zboření všech kostelů a klášterů, odvrát všech křesťanů od křesťanské víry a vyhnání misionářů. Ale tyto skupiny udělaly mnoho, aby udržely morálku společenství víry i po zrušení církve, kdy pronásledování křesťanů velmi nabralo na intenzitě a krutosti.

V okamžiku, když počet kněží se ještě zmenšil, spolupracovali kněží a laici velmi úzce. Kněží se soustředili na to, co jim bylo vlastní, to jest na službu slova a svátostí, a laici konali vše ostatní. Pouta mezi jednotlivými kněžími a skupinami věřících, kterým sloužili, byla stále pevnější. Pomáhali si navzájem tím, že každý věrně vykonával, co bylo jeho úkolem, vždy s nasazením vlastního života. Kněží pečovali o víru a život společenství a povzbuzovali. A naproti tomu společenství chránilo své kněze, poskytovalo jim přístřeší, jídlo a informace o pohybu státních úředníků. Stále znovu a znovu jim pomáhali, aby rostli a rozvíjeli se jako duchovní a v těch nejtěžších situacích. Každý z těchto skutků nebo služeb

znamenal nést svůj vlastní kříž z lásky, a to velmi konkrétním způsobem. Tak má vypadat opravdový vztah a vzájemnost.

Kněz misionář, který se obvykle během dne skrýval a v noci se pohyboval a navštěvoval křesťany, byl skoro vždycky doprovázen japonským katechetou. Když Hernando de Ayala, první skutečný vůdce augustiniánů v Japonsku, byl sťat na malém ostrově nedaleko Nagasaki v roce 1617, brzy ho následoval Ondřej Yoshida, augustiniánský terciář a katecheta Hernanda. Anebo případ Bartolomea Gutierreze, posledního představeného augustiniánů v Japonsku, který byl zatčen spolu se svým katechetou, Janem Shozaburo, který byl oblát řádu. Jan byl sťat spolu s pěti dalšími japonskými bratry a obláty v roce 1632 po více než jednoročním mučení, zatímco Otec Bartolomé byl upálen za živa v roce 1632, taktéž po více než jednoročním mučení spolu se dvěma rekolekty, Otcí Vicentem a Franciscem, jedním jezuitou a dalšími. Kněží a bratří různých řeholních řádů pracovali spolu. Menší počet lidí vylučoval rivalitu, ta by byla přepychem. Pomáhali a podporovali se navzájem pro evangelium, za které obětovali své životy.

Jen před dvěma roky jsme se radovali, že Tomáš od svatého Augustina Jihyoe, náš první japonský augustiniánský kněz, byl blahověstěn v Nagasaki. Byl přijat do řádu v klášteře svatého Augustina v Intramuros (Filipíny). Tady byl formován a vysvěcen na kněze byl v Cebú v roce 1627. Byl to Otec Bartolomé, kdo jej povzbudil, aby žádal o přijetí do řádu na Filipínách, a Otec Alonzo de Mentrída, sídlící v Intramuros, rozpoznal v mladém Tomášovi světlo kněžského povolání.

On byl jako několik dalších včetně Michala od svatého Josefa plodem mezinárodní a mezikulturní spolupráce. Tomáš sloužil několik let na Filipínách a potom, po několika neúspěšných pokusech dokázat dostat se zpět do Japonska na konci roku 1631. Byl známý pod přezdívkou „Kintsuba“, což znamená „Zlatá pochva“ a stal se legendou v Nagasaki a okolí, poněvadž dokázal nesčetněkrát uniknout zatčení, a to skrze převleky a další triky. Tak mohl s nezdolnou odvahou pokračovat ve své službě věřícím, protože tehdy už přežilo jen málo kněží, a chtěl přežít, aby neztratili dalšího duchovního. Jeho duchaplnost a rozhodnost si vskutku zaslouží pochvalu, ale zároveň je třeba si všimnout toho, na co poukázal historik řádu José Sicardo. Napsal, že až 637 mužů a žen bylo zatčeno a umučeno kvůli tomu, že podporovali tím či oním způsobem službu Otce Tomáše Jihyoeho. Mnoho z nich patřilo k třetímu řádu nebo k arcibratrstvu Panny Marie Potěšující. Hernando de Ayala založil tyto skupiny, když budoval kostel sv. Augustina v Nagasaki, a takto mohl posilovat víru svých farníků spiritualitou svatého Augustina a řádu. Historici se shodují na tom, že Nagasaki třicátých let šestnáctého století bylo pro křesťany opravdové peklo, a Otec Tomáš měl tu čest být nejhledanějším a nejkřutěji mučeným knězem celých dějin. Ale když to vše vezmeme v potaz, je obdivuhodné, že byl schopen utvářet takové vztahy, jaké měl s tolika křesťany. Martyrologie obvykle zdůrazňují krutost pronásledovatelů a hrdinství mučedníků. Ale za vyprávěním o ohavnostech a krutostech se skrývá vyprávění o lásce a přátelství. Život těchto mučedníků je ozvěnou slov jejich Mistra: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává život za své přátele“.

TÁBOR 2011

„Po stopách velkých příběhů“

Zaječov 15. – 24. července 2011

PŘIHLÁŠKY: Do 15. června na e-mail:

osaprag@augustiniani.cz

XIV. MARIÁNSKÁ POUŤ**„Maria uchovávala to vše ve svém srdci“.**

(Lk, 2,51)

Říká se, že každý, kdo se na toto poutní místo vydá, má ponechat své problémy u Mariiných nohou, aby je na sebe mohla vzít. Ať se tak stane. Jdeme k Tobě, Maria, neoslyš naše prosby!

Sobota 4. června 2011

Zaječov, Sv. Dobrotivá

Zájemci se mohou přihlásit v sakristii kostela sv. Tomáše nebo na osaprag@augustiniani.cz

CENA: 100 Kč (autobus)

Bazárek u sv. Tomáše

*v ambitech kláštera sv. Tomáše,
Josefovská 8, Praha 1 – Malá strana*

v sobotu 4. června 2011 od 14.00 – 18.00 hodin

a

v neděli 5. června 2011 od 10.00 – 16.00 hodin

I. SLAVNOSTI (FIESTAS) ŠKOLY SV. AUGUSTINA**„Pokládáme základy a tvoříme společenství“**

Sobota 11. června 2011

15:00 - 21:00 hodin

Narodila jsem se před deseti měsíci a chci Vás pozvat na svoji první oslavu. Jmenuji se „Škola sv. Augustina“. Mám 24 dětí. Děti jsou u mě každý den několik hodin, mám je moc ráda a proto to chci s nimi a s jejich rodiči a přáteli oslavit. Bude to prima a moc hezké. Přijďte, čekám na Vás na všechny a moc se na Vás těším!

Hornokrčská 709/3, 140 00 Praha 4 – Krč, IČ: 73635171, www.skolasvatehoaugustina.cz

Dobrou chuť...!**Strouhaný koláč**

V naší rodině patří tento koláč mezi nejoblíbenější. Je trochu pracnější a dražší, ale jednou za čas ho děláme spíš jako dort k různým oslavám.

Na těsto budeme potřebovat: 40 dkg hladké mouky, 1 Heru nebo Stellu, podle toho, který tuk používáte, 1 žloutek, 1 prdopeč, 15 dkg moučkového cukru, 3 dkg kakaa, 3 lžíce mléka.

Na náplň budeme potřebovat: 3 tvarohy, 3 žloutky, 1 lžíci Solamylu, 25 dkg moučkového cukru, 3 lžíce rozpuštěného másla, sníh ze 4 bílků.

Těsto uděláme na vále, rozdělíme na polovinu a dáme v mikrotenovém sáčku do mrazáku. Je to výhoda, že si těsto můžeme udělat den nebo dva dopředu.

Vymažeme si hlubší plech olejem a na to nasypeme na hrubo nastrouhanou první polovinu těsta. Na to opatrně rozložíme tvarohovou hmotu a posypeme druhou nastrouhanou polovinou. Pečeme při 160 stupních skoro hodinu, záleží na troubě. A pak už hlídáme, aby nám to rodinka nesnědla na posezení ještě teplé.

Dobrou chuť

Hanka

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti první čtvrtek v měsíci - **2. června 2011** od 19,30 hod.
- * **Setkání pro mládež od 18 let v klášteře 17. 6.** od 18,15. Společně se připravujeme na mezinárodní setkání s papežem v Madridu v srpnu tohoto roku.
- * V sobotu 18.6. jsme všichni pozváni na pracovní **brigádu do kláštera ve sv. Dobrotivé.** Sraz v 9,30 před klášterem. Zpět budeme okolo 16 hodin.
- * Od minulého měsíce jsme zavedli ve farnosti ve středu večer od 19 hodin vždy 1. a 3. středu v měsíci mši sv. pro mládež s kytarovým doprovodem. Všichni jste pozváni!
- * V neděli 26. 6. od 9,30 slavíme ve farnosti slavnost **Božího Těla.** Budeme mít společnou mši sv. s ostatními komunitami farnosti a po ní průvod po Malé Straně s Eucharistií: kostel sv. Josefa, kostel Panny Marie pod Řetězem a ukončení u Pražského Jezulátka.
- **Všechny **činnosti ve farnosti** končí 17. června. Začínáme po prázdninách 15. září.
- ** Společné setkání pastorační a ekonomické rady farnosti bude 24.6. od 19,30 hodin
- ****Poslední mše sv. ve všední den v 19,00 hod před prázdninami** bude 29.6. Příští mše sv. v 19,00 bude 14. září.
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina?** Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- * **Pout' do Compostely:** Od 2. do 11. srpna. Už nejsou místa!
- ***Mezinárodní setkání mládeže s papežem:** v Madridu od 16. do 21. srpna.
- ***Škola sv. Augustina, Hornokrčská 3, 140 00 Praha 4 – Krč,** www.skolasvatehoaugustina.cz

Svatostánek u hlavního oltáře kostela

Jak jste mohli zjistit, rozhodl jsem se vrátit Nejsvětější Eucharistii na hlavní oltář našeho kostela. Kostel je místem modlitby a věřím, že každý z nás, i turista, by si mohl všimnout světýlka, které mluví o přítomnosti Pána Ježíše, a mohli bychom najít v kostele i okamžik na modlitbu před svatostánkem.

*P. Vít, OSA
farář*

** V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci:

Tomáš Hora 3.; Ludmila Polová 3.; Anna Pechová 7.; Petr Svoboda 7.; František Šnajdr 7.; Jan Brčák 11.; Barbora Svobodová 12.; Dagmar Cahová 13.; Pavel Verner 16.; Lenka Šlechtová 17.; Michael Verner 28.; Monika Pokorná 28.; Eva Šťastná 30.

NOC KOSTELŮ

27.05.2011

„ Za kulturou, za Kristem...“

Během Noci kostelů navštívilo náš kostel sv. Tomáše 2894 lidí. Program byl zajímavý a návštěvníci měli příležitost poznat kostel zevnitř, vidět, že my, kteří do kostela chodíme, a vůbec křesťané, jsme otevření a máme co nabídnout. Kostely byly jako „skleněné budovy“, kde každý měl možnost podívat se dovnitř a najít tam to, co hledal.

Věřím, že Noc kostelů mluvila právě o tom, jak český národ není nevěřící národ, ba naopak, návštěva kostela, i když na první pohled je jen za kulturou, je pro každého člověka možností setkat se s tím, který dává smysl životu, s Kristem. Noc kostela mluví o tom, že touha po duchovnu je v srdci každého člověka.

Děkuji skupině mládeže kostela, fraternitě sv. Augustina, Svatotomášskému sboru a všem dobrovolníkům, kteří pomohli udělat z naší Noci kostelů krásný umělecký i duchovní zážitek.

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2011

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty.